

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Aduersùs Magdeburgenses Centuriatores pro Canonibus Apostolorum, & Epistolis Decretalibus Pontificum Apostolicorum, Libri Quinq[ue]

Torres, Francisco de

Coloniae, 1573

VD16 T 1629

Cap. IX. Quomodò quod Eleutherius ad Episcopos Galliae scripsit, commisisse eis ecclesiam vniuersalem, quia non intellexerunt Magd. falsò existimârunt primatui ecclesiae Rom. repugnare, & quomodò ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29685

& conficiant, tanquam magistri populi, ab omnibus sunt audiendi & timendi: siquidem ab ipsis populus benedicatur, instruitur, & corrigitur. at eos, à quibus lacerantur & accusantur, corrigere minimè possunt. An non sunt hæc consentanea? nõ pudet vos Magdeburgenses sic omnia inuertere & deprauare? omnia in peiorem partem malitiosè rapere? nulla æquitate vti neque quæ dicuntur, neque causas eorum quæ dicuntur, vilo modo considerare?

*Non pudet
Magdeb. in-
uertere, deprauare,
fingere.*

Quomodo quod Eleutherius ad Episcopos Gallie scripsit, commississe eis ecclesiam vniuersalem, quia non intellexerunt Magdeb. falso existimãrunt primatui ecclesie Rom. repugnare. & quomodo intelligendum sit, ex ipso Eleutherio intelligi, & ex ijs, quæ Gregor. Nazian. de S. Athanasio & Cyrilliano in eorum epitaphijs scripsit, & ex epistola Ioannis Hierosolymitani Patriarchæ ad Theoph. Alexandr. & ex Sidonij Apollinaris sensu de inscriptione epistolæ Clementis ad Iacobum. Cap. 9.

Sed prosequamur reliqua. Aiunt præterea multa in his Epistolis esse perplexa & contraria, vt in Eleutherij Epist. Huius rei gratia vniuersalis vobis Gallis commissa est ecclesia si hoc, inquiunt, verum est, quomodo principatû tribuit ecclesie Romanæ? Hæc posteriora destruunt priora. Non est reprehendendus author, præsertim Apostolicus, si quid in libro suo aut epistola dicat, quod non quiuis facillè intelligat, aut quod aliqui indocti ad suam perditionem deprauent, vt beatus Petrus de epistolis Pauli scripsit In quibus sunt, inquit, quædam, quæ indocti & instabiles deprauant, sicut & cæteras scripturas ad suam ipsorum perditionem. Huiusmodi est, quod Eleutherius scribit ad Gallie Prouincias, id est, ad Episcopos earum: Huius rei gratia vniuersalis vobis à Christo Iesu commissa est ecclesia: vt pro omnibus laboretis, & omnibus opem feratis. quod quidem quia Magdeb. non intelligunt, primatui Romanæ ecclesie repugnare arbitrantur. Explicentus ergò nos, qua ratione vniuersalis ecclesia commissæ illis dicatur: & quomodo intelligendum sit. idem enim dixit Clemens Rom. lib. 6. de Apost. constit. cap. 14. Scripsimus, inquit, vobis omnibus, scilicet Episcopis, hanc Catholicam doctrinã ad confirmandû vos, quibus Episcopatus vniuersalis creditus est ac commissus. Episcopatum vniuersalem, siue ecclesiam vniuersalem dicit Episcopis commissam, scilicet per partes, id est, suam cuique eorum partem Episcopatus vniuersalis, siue ecclesie vniuersalis, pro qua parte ita laborare, & cui ita præsidere quisque debet, vt suus in ea labor & præsentia, ad omnes mundi ecclesias, tanquam ad membra vnius corporis, pertineat, iuxta Apostolicam illam humani corporis analogiam siue proportionem: cuius membra, inquit, ipsum pro inuicem sunt sollicita: & si patitur vnum membrum, compatitur

2. Pet. 3.

Quomodo secundum scripturam, & veterum auctoritatem, & apostolicam const. ecclesia vniuersalis commissæ sit episcopis, nec id repugnet primatus. 1. Cor. 12.

Matth. 5.

Philip. 2.

untur omnia membra. Sic igitur intelligendum est, quod Eleutherius Gallicanis Episcopis scripsit, quod satis idem explicat, si quis aduertat, cum ait: Vobis huius rei gratia, vniuersalis à Christo cōmissa est ecclesia, cuiusnam rei gratia? vt pro omnibus, inquit, laboretis, & cunctis opem ferre non negligatis. Vobis, inquam, commissa est ecclesia catholica, scilicet cuiusque vestrum sua ecclesia, illius catholice pars, quam partem quisque vestrum suscepit, & cuius est caput: in qua tanquam lucerna in candelabro posita, iuxta parabolam Domini, omnibus qui in vniuersa domo sunt, luceat, tanquam luminare in mundo, sicut Apostolus ait. sic enim Nicena Synodus in quadam diatypose, ex ijs, quæ in quibusdam fragmentis actorum eius feruntur: Episcopus, inquit, est imago Christi, & caput ecclesie, quam suscepit. In quo satis aperte significauit, vt sunt singularum ecclesiarum singuli Episcopi, id est, singula rerum capita, sic esse vniuersalis ecclesie vnum Episcopum vniuersalem, qui eam suscepit, vt cuius caput est vniuersale. Hinc beatus Gregorius Nazianzenus Athanasium in epitaphio laudans: Creditur, inquit, illi populi Alexandrini præfidentia: deinde subiungit, Quod perinde est, vt si dicam, totius orbis præfectura. cur ita? quia scilicet ita præfuit ecclesie Alexandrinæ, vt vniuerso orbi prodesset. siquidem fides, quam quisque Episcopus in ecclesia sua prædicare ac defendere debet, vna est & catholica, id est, vniuersalis: ad omnesque mundi ecclesias eiusmodi prædicatio ac defensio pertinet. Simile item est, quod idem Gregorius de beato Cypriano in laudem eius scripsit. Non enim, inquit, soli Carthaginensium ecclesie præfuit, aut Africa, quæ merito eius vsque in hodiernum diem omnium sermone celebratur, sed vniuerso Occideti, immo Orienti ferè ipsi, & Meridiei ac Septentrioni, quocumque ille admiratione sui peruénit. Hactenus Greg. Satis hinc explicauit, qua ratione, qui ecclesiam Carthaginensium regendam tanquam Episcopus eius suscepit, eidem iuxta Apostolicam constitutionem, & Eleutherij Pontificis sententiam, vniuersalis ecclesia, siue vniuersalis Episcopatus commissus esset: scilicet, vt ad Episcopatum vniuersum, id est, ad omnes mundi ecclesias, si fieri posset, sanctitatis eius fama & sanctæ gubernationis exemplum, ac catholice fidei & doctrine professio, ad Dei gloriam & totius corporis ecclesie ædificationem peruaderet. Eodem spectat inscriptio Epistolæ Clementis ad Iacobum Archiepiscopus regentem ecclesiam sanctam Hierusalem, & omnes ubique prouidentia Dei fundatas ecclesias, quam inscriptionem Sidonius Apollinaris ad Episcopum sui temporis ecclesie Lirinensis, quem laudare voluit, argute accommodauit, ac simul interpretatus est. paulò post loco proprio cap. 13. verba eius recitabo. Mirabili itaque breuitate, id est, vno verbo Apostolica constitutio, & S. Eleutherius eam imitatus, admonuit, in quam arduo opere versetur Episcopatus, in quo ita laborandum sit, vt ad vniuersas ecclesias catholice prædicationis lumen ac fructus, & omnium bonorum operum exemplum pertingat. Rectè hactenus Ioannes Patriarcha

archa Hierosolymitanus, cum apologiam ad Theophilum Alexandrinum scribit, eumque in exordio laudans: Tu quidem, inquit, ut homo Dei, & apostolica ornatus gratia, curam omnium ecclesiarum, maxime eius, quae Hierosolymis est, sustines, cum ipse pluribus sollicitudinibus ecclesiae, quae subest, distringaris. nihil prohibet, quin recte hoc Iohannes scripserit: apologiam vero, ut Origenista, non recte. Hoc ergo est, commissam fuisse ecclesiam vniuersalem Episcopis Galliae, non quidem quod sub eis esset, ut est sub Pontifice Rom. sed quod de omnibus ecclesijs, sicut explicauimus, solliciti esse deberent, & omnium ecclesiarum cura & studio teneri, sicut Theophilus Patriarcha Alexandrinus ecclesiae Hierosolymitanae, quanuis ad eius dioecesim non pertineret, cura & studio tenebatur. Huc pertinet illud in Actis Apost. cum ait Paulus: Attendite igitur vobis, & vniuerso gregi, in quo posuit vos spiritus S. Episcopos regere ecclesiam Dei, quam acquisiuit proprio sanguine. Illud enim, In quo posuit vos, significat portionem gregis, quae (ut Cyprianus ait) singulis pastoribus ascripta est, quam regat quisque & gubernet, rationem sui actus Domino redditurus. Hanc portionem gregis singulis Episcopis adscriptam, vocat idem in lib. de vnitae ecclesiae, partem Episcopatus, quae a singulis, inquit, in solidum tenetur. Illud vero, regere ecclesiam Dei, quam acquisiuit proprio sanguine, ad vniuersalem ecclesiam pertinet, quam dilexit Christus, & tradidit semetipsum pro ea, ut, sicut scriptum est, sanctificaret eam. simile est illud in epist. beati Petri, Pascite, qui in vobis est, gregem Christi, id est, vnusquisque portionem vniuersi gregis Christi, sibi assignatam & commissam. Sed explicemus adhuc magis, quae hactenus de vniuersali ecclesia & partibus eius dicta sunt. vnde etiam facile iam intelligi possit, quod quibusdam eruditissimis fortasse non ita facile ad intelligendum aliquando visum est, quomodo a beato Cypriano in libro de vnitae ecclesiae, dicatur Episcopatus vnus & indiuisus, cuius pars in solidum tenetur. non enim indiuisum esse videtur, cuius partes a singulis tenentur. & rursus, si pars, quomodo in solidum tenetur? teneri enim in solidum, non partis, sed totius videtur esse. Quare explicandum est, quid haec significet, teneri in solidum. Cum ergo beatus Cyprianus Episcopatum vnum & indiuisum dicit, quem Clemens Romanus, ut paulo ante dixi, Episcopatum vniuersalem vocat, vnum gregem dicit vnus pastoris, & vnum pastorem vnus gregis, sicut Dominus (inquit idem Cyprianus) monet in euangelio suo, & docet, dicens: Et erit vnus grex, & vnus pastor. Ecclesia enim, ait, vna est, & caput vnu, & origo vna. paulo autem supra probat idem Cyprianus autoritate euangelij aduersus auctores schismatum, disposuisse Dominum autoritate sua, ut origo huius vnitatis ecclesiae a Petro eius capite duceretur. Probatio, inquit, est ad fidem facilis compendio veritatis. Loquitur Dominus ad Petrum: Ego tibi dico, inquit, quia tu es Petrus, & super istam petram aedificabo ecclesiam meam: & portae inferorum non vincunt eam. tibi dabo claves regni caelorum,

Act. 20.

Eph. 5.

1. Pet. 5.

Ioan. 10.

Matth. 16.

Matt. 16.

cælorum, & quæ sequuntur. Hęc igitur ecclesia vniuersalis, quæ vna est, & ab vno capite, quod ei Dominus auctoritate sua imposuit, vnitatē habet: partes habet distinctas quidem inter se, sed non diuisas ab ista sua vnitatē. Hæ autem partes sunt singulæ ecclesię catholicæ, id est, singulę plebes singulis Episcopis adunatæ. Est enim ecclesia, vt ait idem Cyprianus libro 4. epist. 9. plebs sacerdoti adunata: & pastori suo grex adherens. vnaqueq; ergo harum partium, ecclesia siue episcopatus est & dicitur: & pars est illius indiuisi episcopatus & indiuisę ecclesię. ita fit, vt episcopatus vnus sit, cuius pars à singulis teneatur, sitq; aliquid indiuisum, cuius partes cum isto indiuiso scilicet coherentes, à singulis teneantur. Cùm enim per schismata desinunt coherere, simul desinunt esse partes illius, & desinunt esse & dici ecclesię, vt Dominus in euangelio suo docuit, quod beatus quoq; Cyprianus in eodem lib. 4. epist. 9. notauit. cùm enim dixit Petro, Et super hæc petram ædificabo ecclesiam meam, nomine ecclesię docuit, non esse ecclesiam, quę non esset cum Petro & successore eius coherens. Est itaque vnus episcopatus indiuisus, siue vna ecclesia indiuisa, quia partes eius, quandiu partes sunt, non possunt esse ab ea vnitatē separatæ: diuisę enim & segregatę, non sunt ampliùs partes istius episcopatus vniuersalis & vniuersalis ecclesię. ita fit, vt semper maneat indiuisa ecclesia, & episcopatus indiuisus instar tunicę Domini inconsutilis. Illud verò, in solidum teneri à singulis partem istius episcopatus, significat, eum, qui partem illam tenet, ita tenere & gubernare, vt ipse solùm sit rationem sui actus Domino redditurus, vt idem Cyprianus lib. 1. epist. 3. ad Cornelium scripsit. Ex his ergo, quę de vno episcopatu & partibus eius, & earum coherencia, authore Cypriano, explicata sunt, facillè iam intelligitur, non posse committi alicui Episcopo partem episcopatus vniuersalis, siue ecclesię vniuersalis, quin propter necessariam coherentiam & connexionem, simul committatur ipsa vniuersalis ecclesia, & episcopatus vniuersalis. Hoc interest, quod pars ecclesię in solidum committitur, vt explicatum est: ipsa verò vniuersalis ecclesia & vniuersalis episcopatus, non in solidum, sed ex parte. Illud etiam hic aduertendum est, pro eo, quod beatus Cyprianus scripsit, episcopatum esse vnum, cuius pars à singulis tenetur, quod satis iam explicatum est: Patronus Molinę Iuriconsulti, quisquis ille fuit, (nomen enim suum callidè reticuit, nè cùm à Ruffo postea redargueretur, & patrocinium suum defendere non posset, se ac clientem suum tacendo palàm condemnaret) hoc modo scripsit, locum Cypriani fatuè corrumpens, Vnum episcopatum esse, qui apud singulos episcopos in solidum esset, quod quidem non magis poterat esse verum, quàm duos esse eiusdem rei dominos in solidum, quod Vlpianus negat fieri posse: aut vnus corporis plura esse capita, quo nihil potest esse monstri similius. Satis ergo hæcenus demonstratum est, non repugnare primatui ecclesię Rom. vt Magdeb. obijciebant, quod Eleutherius pontifex rationem, scripturam, & Apostolicam constitutionem à Clemē-

Clemente Romano descriptam secutus dixit: & testimonijs atque imitatione veterum, quemadmodum intelligendum sit, explicatum est.

Responsio ad id, quod obijciunt, quomodo Anaclætus citet literas Clementis, cum sit Anaclætus à Petro ordinatus, teste Irenæo & Eusebio, & quemadmodum intelligendum sit, quod tam variè de successione Clementis, à varijs scriptum est, ut alij secundum post Petrum numerent, alij tertium, alij quartum, & de Lini morte, viuentè Petro: & quare à quibusdam authoribus prætermisus est Anaclætus in describenda successione Pontificum.
Cap. 10.

Objiciunt præterea Magdeburgenses citationes Pontificum Apostolicorum, ad negandas eorum epistolas. Huc enim spectant omnes eorum accusatorię obseruationes. Anaclætus, inquiunt, citat literas Clementis, cum, teste Irenæo & Eusebio, Anaclætus à Petro presbyter aut Episcopus sit ordinatus.]

Nos Clementem ipsum Romanum Apostolicum authorẽ habemus, qui non solum in epist. ad Iacobum fratrem Domini, de qua paulò post Magdeburgensibus respondebo, affirmat in persona Petri, sibi soli à Petro cathedram traditam & potestatem, quam eidem Petro Dominus tradiderat: sed etiam in lib. 7. Apostolicarum constitutionum, quas idem Clemens literis mandauit, in persona quoque Petri cap. 45. scribit se à Petro secundum Episcopum ecclesię Rom. ordinatum: tametsi Eusebius, tam diligens alioqui librorum inuestigator & repertor, neque epistolam hanc, neque hos libros reperit à tam multis alioqui patribus olim & cognitos & relectos, atque in summa autoritate habitos. Si cui verò incredibile, aut certè mirum videatur, non reperisse hos libros Eusebium, (de Irenæo enim fortassè minùs mirandum sit) legat quid S. Maximus ijs respondeat, qui Dionysium Areopagitam suo quoque tempore negabant, eodem vtentes argumento: cum tamen ante Eusebium Dionysius Alexandrinus non solum viderit, sed etiam scholijs illustrauerit: vt S. Anastasius Antiochenus ipse testatur. Quasi verò omnes authores Eusebius Cæsareensis videre potuisset, vt quos non viderit, neque fuisse vnquam putemus: cum tamen sint & alij, quos ille non vidit, neque meminit, vt libros Narcisi & Hymenęi & aliorum, quos S. Maximus dicit. De Cleto verò, quòd nulla eius extaret epistola, quam Magdeb. negarent, nihil obijciendum esse putauerunt, quomodo Clemens secundus à Petro ordinatus est, cum historiã ferè omnes Latinorum, Cleto Clementem successisse narrent: neque rursus de Lino obiecerunt, quomodo primus ante Clementem ordinatus fuisset. Ergò, tametsi res propter authorum varietatem alijs fortassè non satis constare videatur, sic tamen habendum esse arbitror, quantum ex epistola

Cur non sit mirum, quòd Eusebius nec epist. Clem. neque libros eiusdem de const. Apost. viderit.